

Propáslul jsem šanci

Zelenáči Mirka Hoffmanna

Když jsem přijel do Queenslandu náhou práci brát
na farmě mě přijal starej Skot.
Dal mi k ruce mladou holku a ostnatej drát,
že prej zatím můžu stavět plot.

Holka byla umouněná, špinavá jak veš,
džíny měla mastný jako lůj,
kloboukem až na uši snad zakrývala pleš
a boty do půl lýtek samej hnůj.

Ref.: Marión, Marión, kdo tý cuchtë tohle jméno dal.
Marión, Marión, kterej čert jí u kolíbký stál?

Její pohled studenej byl jako zašlej kov,
kde ten Skoták na tu ženskou káp.
Klela jako chlapy v báru, co ta znala slov,
při kterejch se červená i chlap.

Já ztloukal tyčky do plotů a ona táhla drát,
nikdy jsem se nenadřel jak dnes.
A když zašlo slunce řekla, že už půjdem spát
a stulila se ke mě jako pes.

Ref.: Marión, Marión, kdo tý cuchtë tohle jméno dal.
Marión, Marión, kterej čert jí u kolíbký stál?

Zavěťřil jsem když se tiskla ke mě blíž a blíž
a já vdech její aróma a pot.
V zoufalství jak ve tmě hledám jakoukoliv skrýš,
přeskočil jsem dvoumetrovej plot.

Do rána se plížím nocí s hroznou představou,
jestli na mně uspořádá hon. Vytí vlků, kojotů
a stíny za hlavou, to všechno může bejt jen Marión.

Ref.: Marión, Marión, kdo tý cuchtë tohle jméno dal.
Marión, Marión, kterej čert jí u kolíbký stál?

Na druhej den po návratu jdu si lázeň dát,
pod sprchou je holka jako zvon.
Zlatý vlasy rozpuštěný, krása na kvadrát.
Jó kdo by řek, že je to Marión.

Když už jsem se chystal, že jí pozvu do peřin,
houknul na mně oknem starej Skot:
Propáslul jsi šanci, zejtra jinej čeledín
půjde s mojí dcerou stavět plot.

Ref.: Marión, Marión, teď tu stojím jako v plotě kůl.
Marión, Marión, po právu mi řekni, že jsem...no jen to klidně řekni...no tak
nestyď se a řekni to...vůl!!!